

3. Je li u skladu s pravom Unije stajalište prema kojem je uvjet za dodjelu naknade nematerijalne štete taj da treba postojati posljedica ili rezultat povrede prava kojom se nanosi barem znatna šteta i koja premašuje samo nezadovoljstvo prouzročeno povredom prava?

(¹) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1. i ispravci SL 2018., L 127, str. 2. I SL 2021., L 74, str. 35.)

Žalba koju su 17. svibnja 2021. podnijeli Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 5. ožujka 2021. u predmetu T-885/19, Aquind i dr./Komisija

(Predmet C-310/21 P)

(2021/C 320/25)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS (zastupnici: S. Goldberg, E. White, C. Davis, *solicitors*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Savezna Republika Njemačka, Kraljevina Španjolska, Francuska Republika

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukine pobijano rješenje;
- utvrdi da je tužba iz prvostupanjskog postupka osnovana i poništi Delegiranu uredbu Komisije (EU) 2020/389 (¹) u dijelu u kojem se odnosi na žalitelje; i
- naloži Komisiji snošenje troškova žalbenog postupka i postupka pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelji tvrde da je Delegiranu uredbu Komisije (EU) 2020/389 trebalo smatrati konačnim aktom na dan njezina donošenja a ne na dan njezina stupanja na snagu, kojem ni Parlament ni Vijeće nisu prigovorili. Kao takva, ta se uredba mogla pobijati čak i prije datuma njezine objave. Žalitelji stoga smatraju da je Opći sud pogrešno primijenio sudsku praksu Suda u pogledu akata koji se ne mogu pobijati.

(¹) Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/389 od 31. listopada 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 347/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s popisom projekata od zajedničkog interesa Unije (SL 2020., L 74, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. svibnja 2021. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) – CM/TimePartner Personalmanagement GmbH

(Predmet C-311/21)

(2021/C 320/26)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: CM

Tuženik: TimePartner Personalmanagement GmbH

Prethodna pitanja

1. Kako se definira pojam „opće zaštite za radnike zaposlene kod poduzeća za privremeno zapošljavanje” iz članka 5. stavka 3. Direktive 2008/104/EZ (!) i obuhvaća li osobito više od onoga što je u skladu s nacionalnim pravom i pravom Unije nužno određeno kao zaštita za sve radnike?
2. Koje uvjete i kriterije treba ispuniti za pretpostavku da se odredbe koje odstupaju od načela jednakog postupanja utvrđenog u članku 5. stavku 1. Direktive 2008/104/EZ u pogledu uvjeta rada i zapošljavanja radnika zaposlenih kod poduzeća za privremeno zapošljavanje u kolektivnom ugovoru utvrđuju uz istodobno poštovanje opće zaštite za radnike zaposlene kod poduzeća za privremeno zapošljavanje?
 - (a) Odnosi li se ispitivanje poštovanja opće zaštite, apstraktno, na uvjete rada iz kolektivnog ugovora za radnike zaposlene kod poduzeća za privremeno zapošljavanje koji su obuhvaćeni područjem primjene tog kolektivnog ugovora ili je potrebno provesti usporedno ocjenjujuće razmatranje uvjeta rada iz kolektivnog ugovora i uvjeta rada koji postoje u poduzeću kojem se ustupaju radnici zaposleni kod poduzeća za privremeno zapošljavanje (poduzeće korisnik)?
 - (b) Prilikom odstupanja od načela jednakog postupanja u pogledu plaće, je li u skladu s odredbom o poštovanju opće zaštite iz članka 5. stavka 3. Direktive 2008/104/EZ nužno postojanje radnog odnosa na neodređeno vrijeme između pružatelja usluge ustupanja radnika i radnika zaposlenog kod poduzeća za privremeno zapošljavanje?
3. Treba li nacionalni zakonodavac socijalnim partnerima odrediti uvjete i kriterije za poštovanje opće zaštite za radnike zaposlene kod poduzeća za privremeno zapošljavanje u smislu članka 5. stavka 3. Direktive 2008/104/EZ ako im omogućuje da sklapaju kolektivne ugovore koji sadržavaju odredbe koje odstupaju od obveze jednakog postupanja u pogledu uvjeta rada i zapošljavanja radnika zaposlenih kod poduzeća za privremeno zapošljavanje i ako se nacionalnim sustavom kolektivnih ugovora predviđaju zahtjevi na temelju kojih se može očekivati primjerena ravnoteža interesa između strana kolektivnog ugovora (takozvano jamstvo točnosti kolektivnih ugovora)?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na treće pitanje:
 - (a) Je li poštovanje opće zaštite za radnike zaposlene kod poduzeća za privremeno zapošljavanje u smislu članka 5. stavka 3. Direktive 2008/104/EZ zajamčeno zakonskim odredbama kojima se, kao i verzijom Arbeitnehmerüberlassungsgesetz (Zakon o ustupanju radnika) koja je na snazi od 1. travnja 2017., predviđaju donja granica plaća za radnike zaposlene kod poduzeća za privremeno zapošljavanje, maksimalno trajanje ustupanja istom poduzeću korisniku, vremensko ograničenje odstupanja od načela jednakog postupanja u pogledu plaće, neprimjenjivost odredbe kolektivnog ugovora koja odstupa od načela jednakog postupanja za radnike zaposlene kod poduzeća za privremeno zapošljavanje koji su unutar zadnjih šest mjeseci prije ustupanja poduzeću korisniku napustili tog poslodavca ili poslodavca koji s poduzećem korisnikom čini koncern u smislu članka 18. Aktiengesetz (Zakon o dioničkim društvima) te obveza poduzeća korisnika da radniku zaposlenom kod poduzeća za privremeno zapošljavanje načelno pod istim uvjetima kao trajno zaposlenim radnicima omogući pristup prednostima ili kolektivnim pogodnostima (posebno za skrb za djecu, prehranu i usluge prijevoza)?
 - (b) U slučaju potvrdnog odgovora:

Vrijedi li to i ako u određenim zakonskim odredbama, primjerice u verziji Zakona o ustupanju radnika koja je bila na snazi do 31. ožujka 2017., nije predviđeno vremensko ograničenje odstupanja od načela jednakog postupanja u pogledu plaće i ako se vremenski ne konkretizira zahtjev da ustupanje smije biti samo „privremeno”?
5. U slučaju negativnog odgovora na treće pitanje:

Smiju li nacionalni sudovi u slučaju odredaba kolektivnih ugovora u skladu s člankom 5. stavkom 3. Direktive 2008/104/EZ koje odstupaju od načela jednakog postupanja u pogledu uvjeta rada i zapošljavanja radnika zaposlenih kod poduzeća za privremeno zapošljavanje bez ograničenja ispitati utvrđuju li se odstupanja u tim kolektivnim ugovorima uz istodobno poštovanje opće zaštite za radnike zaposlene kod poduzeća za privremeno zapošljavanje ili je li

člankom 28. Povelje o temeljnim pravima i/ili upućivanjem na „autonomiju socijalnih partnera” u uvodnoj izjavi 19. Direktive 2008/104/EZ određeno da strane kolektivnog ugovora u pogledu poštovanja opće zaštite za radnike zaposlene kod poduzeća za privremeno zapošljavanje imaju marginu prosudbe protiv koje su dopušteni samo ograničeni pravni lijekovi i, u slučaju potvrdnog odgovora, koliki je opseg te margine prosudbe?

- (¹) Direktiva 2008/104/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o radu preko poduzeća za privremeno zapošljavanje (SL 2008., L 327, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 280.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. svibnja 2021. uputio Raad van State (Belgija) – Monument Vandekerckhove NV/Stad Gent, intervenijenti: Denys NV, Aelterman BVBA

(Predmet C-316/21)

(2021/C 320/27)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Monument Vandekerckhove NV

Tuženik: Stad Gent

Intervenijenti: Denys NV, Aelterman BVBA

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 63. stavak 1. drugi podstavak Direktive 2014/24/EU (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ, kao takav i u vezi s načelima prava Unije o jednakom postupanju, nediskriminaciji i transparentnosti prilikom provedbe postupka javne nabave, tumačiti na način da je javni naručitelj, ako utvrdi da subjekt čije sposobnosti gospodarski subjekt namjerava iskoristiti ne ispunjava kriterije za odabir, obavezan zatražiti zamjenu tog subjekta ili pak na način da javni naručitelj u tim okolnostima raspolaže mogućnošću da zatraži tu zamjenu ako gospodarski subjekt želi biti odabran?
2. Postoje li okolnosti u kojima javni naručitelj, također ovisno o tijeku postupka javne nabave, (više) ne smije odnosno ne može, na temelju načela jednakog postupanja, nediskriminacije i transparentnosti, zahtijevati da se provede ta zamjena?

(¹) SL 2014., L 94, str. 65.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. svibnja 2021. uputio Raad van State (Nizozemska) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/B.

(Predmet C-323/21)

(2021/C 320/28)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State